

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori neratificate nu se re-
scriu. Manuscrisurile nu se re-
scriu.
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primesc în Viena
Rudolf Mase, Haasenstein & Vogler
(Ola Haas), Heinrich Schalek, Alois
Eberl, M. Duka, A. Oppel, J. Dan-
enberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Mesei, Eckstein-Bernat;
în Frankfurt: G. L. Dausbe; în Ham-
burg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o serie
garmoniu pe o coloană 6 cr.
în 80 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tariful și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
serie 10 cr. v. n. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL III.

„Gazeta” ieșe în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiunea, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu d. n. s. ul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. n. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 163.

Brașov, Sâmbătă 22 Iulie (3 August)

1889.

Brașov, 21 Iulie.

Era de prevedut, că vorbirea
prințului regent al Bavariei că-
tră gimnasticii germane din Aus-
tria are să ridice furtună în presa
cehică.

Tote toile cehe constată ca-
racterul pangerman al vorbirei,
a cărei tendință, dicit ele, e un
amestec strigător în raporturile
interne ale Austriei, fiind în-
dreptată în contra slavismului
austriac.

„Hlas Naroda”, care impută
prințului regent ambițiune de-
magogică, dicit că nici chiar ra-
portul de alianță dintre Austria
și Germania nu îndreptătesce pe
prințul a se amesteca în afaceri-
le interne ale Austriei, și din
punct de vedere al politicii
austriace, a căruia țintă trebuie
să fie egală îndreptare a tutu-
ror popoarelor, trebuie respinsă
în modul cel mai hotărât vor-
birea.

„Morawska Orlice” din Brunn
declară vorbirea ca o demonstra-
țiune în contra actualelor rapor-
turi politice interne ale Austriei,
ca un atac asupra independenței
Austriei, care nu numai din mo-
tiv de onoare, ci și din motive
de interese proprii bine înțelese
și în interesul susținerii păcii
europene trebuie să fie apărută în
contra demonstrațiilor înscene-
ate în capitala Bavariei cu coo-
perarea prințului regent.

„Cea mai deplină independență
a Austriei — dicit foia din Brunn —
este o cerință a tuturor popoare-
lor monarchiei, chiar și a maio-
rității Germanilor Austriei, și ar
fi cu cale, ca Austria să lămu-
rească pe factorii imperiului ger-
man în privința acasta, spre a se
evita o falsă concepere a rapor-
turilor austriace din partea Ger-
maniei. Nici un imperiu nu poate
suferi în tăcere, ca independența
sa să fie ignorată ori negată, decât
nu vrea să-și pierdă puterea și
demnitatea.”

Nu mai încapă îndoială, că a

urmări adă țeluri de germani-
zare în Austria e lucru foarte greu,
după-ce majoritatea populației
Austriei, care o formază Slavii, e
predominantă prin reprezentarea
ei și în corpurile legiuitoare ale
celor mai multe provincii aus-
triale, ca și în parlamentul cen-
tral din Viena. E cu atât mai
greu lucru, cu cât chiar guver-
nul Taaffe e rezultatul votului
acestei majorități.

Dacă adă nu pot avea nici
un succes țelurile de germa-
nizare, pot din contră avea urmări
grave pentru monarhia, căci ele
vor arunca pe Slavii Austriei cu
totul în brațele Rusiei, în care
vor ajunge să vedă singurul
scut și apărare a naționalității
lor.

„Narodni Listy” atrage chiar
indirect atențiunea Rușilor asu-
pra ideilor pangermane și a
amintirii alianței triple cu mas-
sele ei colosale de armată, dicit
că rău au făcut gimnasticii ruși
din Moscova de au trimis o de-
putațiune la serbările din Mün-
chen; asta dovedește că Rușii
sunt rău informați despre rapor-
turile din vest, și anume din
Germania, căci altfel nu pot
înțelege cum ar lua Rușii parte
la o demonstrație de Mare-Ger-
manie.

Ceea ce am susținut în nu-
mărul trecut al foiei noastre,
când am dicit, că scopul alianței
austro-germane este și întărirea
germanismului în Austria, se ade-
verese adă printr-o enunțaiune
a foiei oficiale germane „Kreuz-
zeitung” din Berlin, care dicit,
că tractatul de alianță nu s-a înche-
iat numai pentru siguranța es-
ternă, ci și pentru liniștea internă
a ambelor state. Cele de ce până
în douăsprezece milioane de Ger-
mani din Austria — dicit foia ger-
mană — Austria — parte constitu-
tivă principală a puterii de stat
a împărăției; slăbirea lor în-
semnează slăbirea puterii mo-
narchiei, care trebuie susținută în

interesul Austriei și al Germa-
niei, și în adevăr că Germania
n'a încheiat alianța, pentru ca
sub scutul său să se transforme
Austro-Ungaria într-o tabără de
popore dușmane Germanilor.

Oficioasă germană face negre-
șită aluzii și la șovinismul mag-
hiar — care atât de desu dem-
monstrază în dietă și afară din
dietă în contra Germanilor —
când dicit, că atât în Cis-căt și
în Transilvania există elemente
dușmane Germanilor.

Ministrul Taaffe va vedea cum
o va scoate la capăt în Austria,
dă ministrul Tisza de sigur că
va simți greu avertismentul ce
i-se dă. A deslănțuit ura de rasă,
acum se o potolă, decât e în
stare. Alianța nu e încheiată, ca
șovinismul ungar să-și joci men-
drele, — așa dicit cei din Berlin
și din München.

DIN AFARĂ

Alianța ruso-francesă.

Scirile ivite cu privire la o alianță
ruso-francesă se ventilă mereu. „Parti
National” scrie în privința acasta urmă-
toarele:

Din isvor autentic suntem infor-
mați, că cam cu un an înainte de asta
Rusia s'a încercat a încheia o alianță
secretă cu Franța. Acastă alianță ar fi
fost se constea numai din aceste două puncte:
1) Se încheie alianță defensivă și ofen-
sivă între Franța și Rusia. 2) Nici unuia
dintre aliați nu-i este permis a intra
în învoială cu altă stat, fără conlucra
celuilalt aliat. Un autorizat oficial
al rusecilor a sosit la Paris și de
repeți ori s'a consultat cu Carnot, care
a primit cu mare bucurie oferturile Ru-
siei. Din motive constituționale însă,
Carnot a fost împedat de a subscrie
pactul de alianță. A împărțit lucrul
cu ministrii săi și s'a hotărât ca în
afacerea acasta să se trimită la Țarul o de-
putațiune neoficială.

Cestiune străinătărei rezidenței papale.

„Nordd. Allg. Ztg.” publică tocmai
în frunte o telegramă, ce i-se trimi-
te din Roma diarului „Standard”, și
în care se dicit, că Franța a făcut Pa-

pei ofertă de a se strămuta într-unul
din orașele Franciei, promițându-i, că
dă o va face acasta, ea îi va restabili
puterea lumescă. Papa a declarat însă
înaintea cardinalilor, că a respins acastă
ofertă, deoarece el numai în cazul unui
războiu va părăsi Roma și la nici o în-
tâmplare nu părăsi rezidența în
Franța cu scopul acasta, ca să dea prin
acasta Franciei pretextul de a-i declara
Italiai războiu.

De altă parte se știe însă, că An-
glia a oferit Papei insula Malta, pen-
tru cazul, când acesta ar voi să se stră-
mute acolo. Nu se poate crede însă, că
Papa ar fi aplicat să se strămute în-
tr-un stat protestant, cum este Anglia.
De altmintearea nu încap îndoială, că
strălucirea papatului cu situațiunea, în
care se află el ca putere lumescă —
căci ori-cum ar fi influența lui se estinde
asupra întregii lumi — ar contribui mult
la zidirea însemnătății acelei țări, în care
s'ar strămuta. De aceea și Spaniolii
speră cu bucurie, că Papa își va stră-
muta la ei rezidența, fiind Spania un
stat catolic.

Ori-cât se ventilă însă prin diare
vestea despre strămutarea Papei, cu greu
se poate crede, că acasta se va întâmpla.
Decă nu s'a strămutat Papa atunci, când
i-s'a luat din mână puterea lumescă și
când el se afla în situațiunea unui
prinsonier cu greu se poate crede, că
s'ar hotărî să o facă acasta astăzi, când
situațiunea lui în Italia nici-decum nu se
poate dicit, că ar fi nesuferibilă.

SCRILE PILEI.

Archiducele Albrecht, cu ocaziunea
șederii sale în Sibiu, a primită visita I.
P. S. S. Metropolitanului Mironu Romanu
și a membrilor consistoriului archidie-
cesan, Vic. Dr. Pușcariu, a Protosing.
Fratescu și consil. consist. Hanea și La-
zar, a Episcopului ev. Dr. G. D.
Deutsch ș. a.

Regele României a primită din par-
tea d-lui președinte al Statelor Unite
ale Americii de Nord, și din partea
d-lor căpitani regenti ai Republicii San-
Marino o scrisore de felicitare, drept
răspuns la notificarea ce li-s'a făcut,

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

„Din München.”

(Scrisori adresate directorului „Gazetei.”)

17/29 Iulie, 1889.

Iubite frate! După cum știi, Mercur
la 7 și 30 min. seara am pornit din Bra-
șov cu societatea germană de gimnas-
tică din Bucuresci (Bukarester Turn-
Verein). Timpul, cam înourat, nu ne-a
permis să admirăm, decât ca prin-
tr-un vâl, pozițiile frumoase din căm-
piile Transilvaniei; apoi începu a și ploua
așa, că trebuia să închidem uș și ferestri,
ne mai fiind nici vorbă de stat pe pe-
ronul vagonului. Atunci obosela călă-
toriei dela Bucuresci și a petrecerii dela
Brașov, unde societatea de gimnastică
de acolo ne făcuse o primire strălucită,
cu stegule și orchestra în frunte și ne
îndopase cu bere patru cesuri de odihnă,
ne hotărî să ne gătim de odihnă.
Fiind îndesuiți în vagon întocmai ca
sardelele, am fi fost osândiți mulți să

dormim d'apiciorele, decât, în lipsă de
cufere, spre a fi mai ușor la drum, nu
ne-am fi luat geamantane mai multe.
Schimbându-le menirea, ce au, de a ne
căra vestimintele — improvizăm din
ele paturi, pe care ne ghemuim cum
puterăm până la ziua. Treziți un
moment la Sighișora — unde ploua
ca'n vremea diluviului — spre a lua pe
un prieten ce ne precedase, gimnasticii
ce ne așteptau, spre a ne vedea, își în-
cerasă într'atât puterile cu betura,
— că nu mai găsirăm nici un pic de
bere să fi de leac. Despre ziua —
străbătând un șir de dealuri și o serie
de tuneluri, sosiiu, la ora 5 1/2, dimineața
la Clușiu, situat la pôlele dealurilor,
pe un riu mocirlos, un orașel, de
unde pornesc toate injuriile la adresa
Românilor. Aci la gară ne aștepta,
mese întinse cu cafele servite, pe care
tăbărirăm cu furia unor lupi flămânți.
De aci până la Revu drumul e un
colț din țara Elveției. Urmând cur-
sul unui riu, ce taie munții în rîpi vul-

canice, ni se părea un moment a fi pe
Valea Prahovei, la Orășii. De aci pei-
sagiul perde din ce în ce din ferme-
cul său până la Oradea, situat pe
riul Crișu. Orașul are un aspect
pitoresc și catedrala greco-catolică se
impune privirii. Regretând, că fratele
Iosif Vulcanu n'a fost aci spre a
stringe mâna, trecui dorindu-i să-și în-
delungă încă steagul beletristic român
de dincoace. Acum peisagiul devine
monoton, ca vecinicile osanale despre
multă trîmbițatul regim de libertate
unguresc. Suntem în pusta Ungariei,
o nesfârșire de câmpii băltoase. În za-
dar luam cu asalt cușcele conducto-
rilor, sperând a vedea mai departe alt-
ceva. Trecând de Sânt-Miclosu și alte sate
cu casele totu așa de uniforme — albe
și cu coperiș de scanduri — sosiiu
la Solnoc, unde, ca să capeți o bere,
trebuie să numeri întâi paralele. Se
cunoșce, că suntem în Țara-Ungurescă.

În sfârșit etă-ne la 1 1/2 ajuns la
Pesta, unde abia aveam timp să prân-

dim în fugă. Peste o jumătate de
ceas pornim la Viena, pe linia de Sud,
Revăd, ocolind orașul, zidiri și posi-
țiuni, pe care le-am vădit acum patru
ani, bucuros că itinerarul nostru imi
permite a vedea nouă pozițiuni, linia de
nord fiindu-mi deja cunoscută. Afară
de podul peste Dunăre și de fortăreța
Blocksberg, Buda nu ofere nimic in-
teresant în partea acasta. Trecem Co-
rnul, situat în malul Dunărei.
Raab, miserabil așezat într-o câmpie
băltoasă, pe riu cu același nume și
Bruck, oraș frumos pe Laita, la gra-
nița Ungariei. Legiune de iepuri, ascunși
în grâne ori prin brazde, fug spăriați
de sgomotul trenului, de le scăpă
călcăele.

Sunt 7 1/2 ore, când intrăm în
gara statului (Staatsbahn) la Viena. O
duzină de omnibus, angajate de socie-
tate, ne așteptă înșirate la linia în pi-
eța gării, pentru a ne duce coborînd și ur-
când prin o serie de strade marginase
cu case negre și posomorite la gara de

că Principele Ferdinand, nepotul alui M. S. Regelui, a fost desemnat ca moștenitorul presumpțiv al Coronei, și a primit titlul de Alteță Regală, Principe al României.

Aniversarea luptei dela Piskupitz, în care s'a distins regimentul 64 de infanterie din Orăștia, cea mai mare parte Română, apoi Sași, a fost serbată la 14 Iulie.

Procentele legale. Ministrul Baross s'a adresat nu de multă cătră camera comercială și industrială și cătră senatul bursei din B.-Pesta, întrebându-le, că ore n'ar fi cu scopul să se cadă interesele legale dela 6 la 5 la sută? Ambele aceste corporațiuni au ținut o conferință comună asupra acestui obiect. În totă conferința numai unul singur a fost pentru reducere, toți ceilalți au fost contra scăderii dobândilor. În sensul acesta se va răspunde și ministrului.

Inaugurare. „Românul” află, că d-nii Al. Odobescu, V. A. Urechia, Al. Vișu și Anghel Demetrescu au fost însărcinați de d. ministru al instrucțiunii publice, ca să reprezinte universitatea și liceele române la inaugurarea noului local al Sorbonei din Paris.

Invățământul în România. Ni-se împărțesc, că comisiunea însărcinată de ministerul cultelor și instrucțiunii publice din România cu elaborarea unui proiect de „Programă analitică a studiilor din școlile primare urbane” își va înainta în zilele acestea operatul său. Președintele acestei comisii, cunoscutul nostru compatriot, d-lu Borgovanu, prof. la școala normală de instituții din capitală, a dat o astfel de direcție lucrării, încât institutorii (invățătorii de la orașe) să vedă dintr'însa nu numai ce materie au să predea din fiecare studiu în fiecare lecție, ci și modul — cum?, și mijloacele — prin care s'ar pute ajunge mai ușor și mai degrabă la ținta învățământului. Această programă, decât va fi votată de consiliul general de instituții (ce se întrunește la 1 Septembrie a. c.) are să ușureze mult mersul învățământului primar urban, și pentru instituții are să devină un adevărat „Vade mecum” didactic.

Al 4-lea batalion din reg. 63 de inf., staționat în Clușiu, după manevre va fi permutat dela Clușiu la Bistrița, din cauză că casarma din Clușiu nu este corespunzătoare. Autoritățile orașenești au cerut dela comanda militară, ca să nu fi strămutat batalionul, promițând că, decât împrejurările vor permite, orașul va edifica o casarmă corespunzătoare, până în anul 1891. Comanda a răspuns însă, că strămutarea batalionului la Bistrița este deja hotărâtă și de

aceea nu se poate revoca. Dacă orașul însă va edifica casarma numită la termenul de mai sus, comanda militară lasă a se spera, că numărul de acum al ostașilor din Clușiu va fi restabilit.

Filoxera în Ardeal. Un raport oficial al vice-spanului din comitatul Hunedorei către ministrul unghuresc de agricultură arată, că existența filoxerei s'a constatat și în comuna Romosă de lângă Orăștia. De altminte, după cum comunică „E. G.”, ministrul de agricultură a numit o comisiune, care să cerceteze toate viile din Transilvania. Ca comisar guvernial pe lângă această comisiune este numit spanul conte Gavriel Bethlen.

Mâncăți de urși. În pădurea Lemheny din Săcuime au fost mâncăți de urși doi boi ai unui fabricant de spirit din Chezd-Oșorheiu.

Camera comercială austro-ungară în Salonic. Ministerul unghuresc de comerț a încunoscinit camera comercială și industrială din Brașov, că în Salonic s'a constituit o cameră comercială austro-ungară, care e gata a da firmelor din patriă informații nu numai în privința firmelor de acolo, ci și în privința afacerilor comerciale, și eventual a propune și agenți capabili.

Focul. În Kiss-Kasson din Săcuime au ars 4 suri, 1 șopron și 1 coteț de porc. Paguba e de 1300 fl.

Poliția din București a prins o Ungurică, anume Maria, care aduna fete din Ungaria și le instala prin case de prostituție în București. Ungurica a fost dată pe mâna parchetului.

Sinuciderea. În Sighișoara cazurile de sinucidere nu sunt rare. În săptămâna trecută s'au sinucis un învățacel lemnar și două femei, între care o fată din familia bună. — În peștera de pucioasă dela Turia — pe muntele Bădös — în Săcuime, a fost găsit cadavrul unui tânăr candidat de profesor, anume: Kleinschmidt din Obersdorf în Silesia; motivul sinuciderei e dragoste nenorocită, precum s'a dovedit dintr'o scrisoare aflată în buzunar, — cu un portret al unei frumoase fete — în care i-se comunicase, că iubita lui se logodise cu altul. Tot în acea peșteră s'a găsit mort în zilele acestea un turist din Viena, anume Dr. Rosenberg. — În Clușiu s'a împușcat o cală de croitor unghur.

La tarfu pe zone. Eri în prima zi dela punerea în vigoare a tarifului pe zone, s'a observat la plecarea trenului de persoane atât la cassă, cât și la locul unde se primesc bagajele o mare îmbulzală

la gara de aici. În interesul comodității publicului călătorii atragem atențiunea, că se pot cumpăra bilete de drum și dela *Biroul orașenesc de călătorii* din oraș (strada Vămii N. 10) unde se poate preda și bagajul. În acest birou se pot cumpăra bilete chiar cu 48 de ore înainte de plecarea trenului și bagajele se pot preda în fiecare zi până la 5 1/2 ore p. m. Cu această ocaziune mai facem atenți pe on. noștri cetățeni, că acum se dau și *bilete de circulațiune* (Rundreisekarten) cu prețul zonelor, ne mai având lipsă călătorii cu aceste bilete a scote bilete în totu percursul călătoriei lor și putându se-și întrerupă călătoria.

Concertul virtuosului în violină Leo Altmann în vârstă de 13 ani, cu concursul d-șorelor Maria Bányai și Maria Rosenkranz și al d-lor Iuliu Jaschik, dirigent de cor, Friederich Stenner, Karl Adam și încă alți câtorva diletanți, se va da mâine seară, Sâmbătă în 3 August n. în sala hotelului Nr. 1, cu următorul program: 1. Ch. de Beriot: Scène de ballet, pentru violină cu accomp. de pian. 2. Kükken: Duett, pentru voci cu accomp. de pian. 3. Airs: Variés VII, pentru violină cu accomp. de pian. 4. Zwei Lieder pentru bariton: a) Fr. Schubert: Liebesbothschaft; c) M. v. Weinzierl: Horch auf du träumender Tannenforst, cântate de d-lu Fr. Stenner, accomp. pe pian de d-lu Iuliu Jaschik. 5. Concert-Ländler pentru 2 violini solo cu accomp. de quartet de viole. 6. Karl Huber: I. ábránd Repülj feckém, cu accomp. de pian. Inceputul la 8 1/2 ore. Bilete de intrare se află de vânzare în librăria d-lui H. Zeidner și Filială, și seara la Cassă.

Fiascuri kulturegyletiste.

Cetim în foia tiszaișă „Nemzet” Nr. 205 :

Fiul vestitului Hurban a scris de curând într'o foia panslavă din Turoț-St.-Mărtin, că Kulturegyletul din părțile de sus, la a cărei activitate dela început s'a născut o larmă atât de mare în cercurile panslave nepatriotice, abia poate arăta de când există un succes vrednic de a fi numit; interesul membrilor e paralizat, puterea reuniunii scade mereu. Ce privește însă instrucțiunea limbii maghiare, așa se esprime despre această Hurban, care pășese pe urmele tatălui său, că copilul învățat, nu i vorbă, să citească și să scrie unghuresc, dar că numai slovacă vorbește ca și mai înainte.

În legătură cu acesta scrie un raport maghiar din părțile de sus lui „Nemzet”, că unele comitate provincialele reuniunii abia au primit de șapte ani câțiva florini din contribuțiile membrilor; ba sunt comitate, unde comitetul nici nu s'a format, n'au nici o ședință și unde zac nedeschise scrisori ce ating reuniunea.

Se'nțelege, că reptilei tiszaișe nu-i pare bine de această stare de lucruri și aduce ca exemplu

„activitatea” și „succesele” Kulturegyletului ardelen. Ce privește însă învățarea limbii unghuresc în școlă, pretențiunile statului privitoare la acesta — dice reptila — s'au mișcat pe tărâm strict legal și decât succesele în cei de ce ani trecuți nu satisfac, ministrul de instrucțiune își va face datoria pentru dobândirea unor succese mai bune.

Cum vedem maghiarisarea între Slovaci suferă fiascuri, care desperază pe guvern și pe Kulturegylet. Și fiascuri vor suferi dușmanii naționalităților nemaghiare pretutindenea, câtă vreme părinții vorbi cu copiii lor numai în limba lor națională. Apoi cât pentru epitetul de „nepatriot” adresat celor, cari nu și vând nemul, acela numai onorele pot face; ér pretinsele „succese” ale Kulturegyletului ardelenesc sunt mofturi, flăcări, ori minciuni kulturegyletesc, cum vei vrea să le dici.

Corespondența „Gaz. Trans.”

Din Nordul Transilvaniei, Iulie 1889.

Nu departe de orașul Deșiu, municipiul Solnoc-Dobăca, se află comuna Săn-Mărgita, care este situată pe țărmul stâng al Someșului mare. Comuna acesta este locuită de 3/4 Români, ér 1/4 Maghiari. — Locuitorii săi se aflau înainte de acesta cu câteva decenii într'o stare materială foarte bună, așa încât la fiă-care țeran putea să vedă câteva vituțe, bucatele trebuincioase, cu un cuvânt țeranul din Săn-Mărgita era îndestulat cu sörta sa. Astăzi însă în Săn-Mărgita se află cea mai mare miserie, poporul a devenit proletar, e silit să meargă la lucru ca diler în orașul vecin Deșiu, unde, necăpătând de lucru, razimă zidurile caselor. Alții lăsându-și casele, nevestele și copiii fără pâne și fără nici un ajutor, au trecut în România. Numărul celor ce au trecut în România, trece peste o sută de inși.

Acestea sunt tristele urmări de o parte ale comasării săvârșite la 1876 în defavorul locuitorilor țerani, cari au avut pământ bun înainte, ér după comasare au căpătat pământ rău și mai puțin decât au avut. De altă parte însă multă au contribuit la săracirea poporului și dările apăsătoare, cari pe di ce merge se înmulțesc, așa încât bietul țeran continuu e despoiat și nici cele de lipsă pentru susținerea vieții nu e în stare a și-le câștiga.

Der nu numai acestea sunt cauzele, cari sărăcesc pe poporul din Săn-Mărgita, ci nenumărate sunt acelea. Vom aminti câteva: De un timp încoco s'a lătit într'un grad înspăimântător și băutura de vinarsă, care pe di ce merge

Nord, splendidă la lumina lampelor electrice.

Neodihna din ajun învățându-mă minte d'a mai călători pe clasa III, fiă și cu un tren de plăcere și între cunoscuți, schimbai aci biletul pe unul de cl. II, și peste două ore dela sosirea în Viena, ne urmară călătoria. „E noapte, întineresc”, cum dice, nu-mi mai aduc aminte ce poezii, și, ca să-mi răsun de neodihna din noaptea trecută, cu ajutorul perinei și al pledului mi-arangiai așternutul cel mai minunat — trăgându două somnuri strașnice până la Linz, unde trecurăm Dunărea, Vineri la 4 ceasuri dimineața. Der nici nu-mi păr rău, că m'am deșteptat! Alpi Salzburgerului cu zăpada lor vecinică deoparte, ai Bohemiei de alta, formăză drumului cadrul cel mai încântător. Traversăm o regiune de brați și un peisagiu pitoresc, care devine din ce în ce mai accidental. La 8 1/2 sosiu la Brunau, frumos situat pe râul Inu, peste care dincolo e Simbach, granița Ba-

variei. Intre aceste două orașe, un stâlp văpsit alb cu albastru arată frontiera.

Vama bavareză, spăimântată de atâtea potop de Turn-Vereinști, și ne mai având bilete de verificare, renunță bucuros d'a ne mai cerceta bagajele, lăsându-ne trecerea frei. Der decât vama e delicată, restaurația e ordinară și ca serviciu și ca manieră. De aci căpătam bilete pe baza cărților de serbare (Festkarte) cu reducere de 50%, dus și in-torsu, valabile până la 20 August n., căci aplicarea tarifului pe zone în Ungaria, dela 1 August, a făcut, ca biroul din Brașov, care organizase această călătorie, să ne restituie banii pentru întorcere. De aci până la München, afară de câțiva kilometri cât drumul suie cursul Isarului, peisagiul nu presintă nimic interesant, decât nu câteva sate, ce denotă bunăstarea locuitorilor. Totul e îngrijit și cultivat. Injugarea boilor de corne, în loc de căfă, cum se obișnuiesc la noi, mi-a

atrăs atențiunea. Vitele se arată frumoase și câmpiile mănose.

La 1 și 1/2 intrăm în prima gară a Münchenului. Curiozitatea călătorilor devine febrilă și toți se grămădesc la gemuri. Trenul ocolesce orașul și livada Teresa, unde se va face serbarea, la pölele Rumes-halei și a statuei Bavariei, ce ne smulge admirația. Câmpia falfăe de steguri, ridicate în giur și pe pavilonele ce s'au construit aci. Fabricile de bere se țin lanțu, și liniile ferate sunt ocupate de un șir ne-númerat de vagoane purtând produsul și firmele acestora. Acum sosim în splendidă gară centrală, una din cele mai mari și mai frumoase din Europa. Landauri cât arca lui Noe de mari, cu viziti purtând cilindru și uniformă galonată umplu piața. Aruncându-ne într'una, dăm adresa foiei noastre de cvartir „Schulhaus: Frauenstrasse, N. 25”, și, lăsăți în grija lui, admirăm pe indelete orașul și construcțiile. O casă cu frescuri alegorice înscințându ne, că

suntem într'un oraș de artă, ne a'rage privirea. În capătul stradei „Neuhauser” un arc de triumf vîntu cu ghirlande de verdete și stindarde poartă nise versuri prin care ni-se urază bună-venire. Töte casele, töte ferestrele sunt gătite cu flori, corone, steguri, ghirlande și covore. Traversăm Marien-platz, trecem pe sub gangul Vechei Municipality și prin piața Victualielor, și eta-ne ajunși la destinația. Sunăm. Un haus-meister ne primesce cu urarea „Gut heil” și ne lasă alegerea între întinsele sale de clasă, transformate în dormitoare. Luând posesiune de câte o saltea de pae întinsă jos, așternută cu un cercel de pânză grosă și o covertură de lână, ne aședăm bagajele pe poliță și în cuierela dela căpătaș și grabim a ne face toaleta — suntem nespălați de două zile — spre a pute visita orașul cu un moment mai curând.

În viitor scrișore urmarea.

Sănătate și voiă bună!

Caros.

ia proporțiunii totu mai mari. Celu mai dintelu remediu in contra acestui rēu ar fi, credū eu, cāte o predicā acomodatū in sf. biserica, unde sē se combatā, invețe și depārteose poporul dela această patimā primejdiōsā. **Someșanulū.**

Rebrișora, in Iulie 1889.

Domnule Redactorū! In ziua de Sf. Rosalii anulū curențū in comuna *Rebrișora* (situatā dela Nāsēudū spre ostū in depārțare de 1/2 de orā) s'a întreprinsū primulū pasū clādirea unei biserici nouē. Acēstā comunā curatū romānescā numērā peste 2500 de suflete gr. catolice și are douē biserici vechi in stare fōrte slabā. Averea bisericescā, dupā cum dovedescū ultimele rașiuni bisericesci, date pānā la finealū Decemvre 1887, abia trece peste 2000 fl. v. a., constatātore in mare parte și din capitale precilitate.

Inițiativā seriōsā pentru ridicarea altorū clādiri bisericesci nouē și corēspunđtore timpului și numērului poporațiunei de aicea pānā acum nu s'a făcutū. In ziua de sf. Rosalii a. c. s'a făcutū primulū pasū. Incidentulū, din care s'a purcesū la acēstū pasū, este următorulū:

Incā in tōmna anulū trecutū (1888) d-lū cāpitanū in pensiune, Artemiu Cārculū, nāscutū in Rebrișora, ēr de presentū cu locuința in Slavonia in orașul Viencowce, cu ocaziunea sātērii gimnasiului rom. gr. cat. din Nāsēudū a ceretātū și comuna sa natalā *Rebrișora*, pe carea de 32 de ani nu o vēduse.

Pe aicea de făcutū și imbucurātore impresiune a făcutū asuprā-și ridicarea pomposului gimnasiu din Nāsēudū, a bisericeii celei nouē de aicea și din alte localități, pe cari in calea sa le-a întēminatū, pe atātū de rea și neplācutā impresiune a făcutū asuprā-i starea cea slabā a celor 2 biserici micē și vechi, pe cari le aflase in comuna sa natalā.

Cumcā rea impresiune a făcutū asuprā-i acēstā impresurare, se dovedese prin acea, cā indatā dupā depārțarea-i de aicea a scrisū d-lui avocatū Ioachimū Mureșanu din Nāsēudū, nāscutū totū in Rebrișora, o amicalā epistolā, in carea, inre altele multe, se potū ceti și urmātorele șire:

„Frate Ioachime! Cu mare durere am vādutū, cā numai satulū nostru Rebrișora se laudā și acum cu o biserica bētrānā de lemnū, pe cānd tōte alte sate pe Someșū au biserici frumōse de pētrā, ore nu se vorū afla omenī demnī, cari arū cugeta mai ințeleptū la lucrulū acēsta, dela care se prețuesce onōrea satului nostru, pentru ca strănī sē nu ne defaime de totū ca omenī fără nici o aplicațiune? Inse m'aș bucura din inimā, auzindū, cā se vorū afla bărbați, cari pricepū ideia acēsta și vorū da mână la implinirea scopului acestuia pământū, la care și eu oferezū de voiā bunā 200 fl., v. a. numai de s'ar începe lucrulū.“

Acestea suntū cuvintele d-lui cāpitanū Cārculū. Atātū pe timpulū cercetārei acēstei comune din partea d-lui cāpitanū, cātū și pe timpulū scrierei acēstei epistolē, parochia Rebrișora era in vacanță. Cātrā finea lui Decemvre a. 1888, subscrisulū m'am strāmutatū la acēstā parochiā ca administratorū actualū localū. Indatā dupā strāmutare, d-lū Ioachimū Mureșanu imī impārțāși cuprinsulū scrisōrei cāpitanului Cārculū și amū discutatū multū împreună asuprā modalității, cu carea s'ar putē începe ceva.

La începutū — pentru vechia și inrādēcinata rēcēlā și pentru indiferentismulū, cu care m'ī era descrișū a fi imbrācatū poporul din Rebrișora față de lucruri, — nu am cutezatū a pāși pe față cu ideia clādiri unei biserici nouē, ci m'am māriginatū a familiarisa acēstā ideia pe cale privatā inre singuraticii. Dupā ce m'ām convinsū, cumcā surtū in Rebrișora bărbați de aceia, cari recunoscu a fi timpulū supremū sositū pentru a se clādi și aci o biserica nouā și frumōsā, am făcutū propunerea publice in sf. biserica la poporū, luāndū-mī ansā din șirele d-lui cāpitanū descrise mai susū.

Pentru o consultare comunā in pri-

vința isvōrelorū de venitū și a altorū mēsurī de pregātire s'a convocatū intrēgā poporațiunea in o adunare pe 28 Aprilie 1889. La acēstā primā adunare s'a adunatū poporū puținū, cu tōte acestea cei presentū impreună cu ratorica bisericescā au hotārītū timpulū inceperii edificārei anulū 1893, adecā peste cincī ani, satorindū totodatā convocarea altei adunārī generale pe ziua de Rosalii, cānd se va alege și unū comitetū pentru ingrījirea și conducerea afacerilor de pregātire. Protocolulū acēstui ședințe l'am comunicatū numai decātū d-lui cāpitanū, spre a'i dovedi, cumcā șirele d-sale au avutū efectū. La comunicarea mea, d-lū cāpitanū cu datulū 25 Maiu imī rēspunse urmātorele:

„Stimate Domnule Preotū! Cu mare bucuriā m'ām primitū epistola d-vōstrā și mē finū fericitū, cā intențiunea mea a aflatū imitatorī, cari au și hotārītū protocolarminte inceperii edificārei bisericeii in anulū 1893, pentru care hotārīre din inimā vē gratulezū. Deunōrā am onōre a vē inștiința, cā ce am promisū, am și efectuatū, trimițēndū in 10 a lunei acēsteia 200 fl. v. a. la d-lū Episcopū Ioanū Szabo, recomandāndū-i ajutorulū de lipsā in ajungerea scopului numitū și sperēzū, cā suma o-ați și acceptatū. Despre acēstā mē rogū a inștiința și pe d-lū și fratele Ioachimū Mureșanu, ale cārui simțēmintē pentru binele publicū suntū mie bine cunoscutē și care va fi de mare ajutorū. Primați in fine, Domnule, gratulațiua mea pentru denumirea d-vōstrā ca parochiū in satulū nostru“ ș. c. l. — *Kirku m. p., cāpitanū.* (Va urma.)

Literaturā.

Moștenirea Tronului Romāniei, cū unū portretū alū *A. S. R. Principelui Ferdinandū alū Romāniei*, moștenitorū presumtivū alū corōnei. Sub acēstū titlū a eșitū de sub tiparū o colecțiune de acte interesante privitōre la moștenirea Tronului Romāniei. Formatū 8^o de 154 pag. Prețulū 1 leu. Tipografī-editorī F. Göbl fii in Bucuresci.

„**Amiculū Familiei**“, diārū beletristicū și enciclopedicū-literarū cu ilustrațiuni; apare in Gherla la 1 și 15 a fiā-cārei lunī in mārime de cāte 2—3 cōle și costā pe anū 4 fl., pentru Romānia pe anū 10 franci. Anulū XIII. Proprietarū, redactorū și editorū *N. F. Negruțiu*. — N-rulū 14 dela 15 Iulie conține: Conștiința latinității inre Romānii din seculii trecuți, conferința de *V. A. Urechia*; *Linu-mī trece...* (poesiā), de *I. Popescu*; *Odorulū celū mai scumpū* (ilustrațiune); *Cāntāreța* (novelā); *N'au fostā și nu vorū fi* (poesiā), de *Th. Alexi*; *Proba de focū* (comediā intr'unū actū), prelucr. de *Irina Sonea Bogdanū*; *Diverse*; *Glume* (cu ilustrațiuni).

Mulțamită publicā.

Pentru bōncetea școlei romāne conf. din opidulū *Șomcuta-mare* am primitū prin d-lū profesorū gimn. din Nāsēudū, Ioanū Gheție urmātorele cărți, donate de d-lū profesorū gimnasialū *Dr. A. P. Alessi*, și anume: 1. „Odescursiune botanicā“ de *Dr. A. P. Alessi*. 2. „Despre importanța studiului botanicū“ *Idem*. 3. „Despre insemnātatea sciințelorū naturalē“ *Idem*. 4. „*Helvetiā și Wilhelm Tell*“ *Idem*. 5. *Observații și schițe comparative asuprā poetului Eminescu* (in 5 esemplare), de *Stefanū Sturdza*. 6. „*Lecțiuni din Aritmeticā*“, de *Mihalescu*. 7. „*Femeia virtute*“, de *Dr. I. C. Dragescu*. 8. „*Florința*“, epopeā naționalā, cāntarea I și II, de *I. Bumbacū*. 9. „*Incercārī in literaturā*“, de *I. Lăpădatū*. 10. „*Notițe despre Bucovina*“, de *G. Sionū*. 11. „*Istoria Naturalā*“ de *Andrēscu*. 12. „*Amiculū poporului*“, cālen-darū pe a. 1881. 13. „*Cālen-darū*“ pe anulū 1879. 14. „*Arghiri și Elena*“. 15. „*Strigōica*“, din fantasiile lui *N. Gogolū*. 16. „*Trei mueri*“, anedotā popularā, de *N. Trimbiționū*. 17. „*Leonatū și Dorofata*“. 18. „*Activitatea vicarilorū foranei din districtulū Nāsēudului*“, de *Macedonū*. 19. „*Unū caracterū romānescū*“, de *Dr. I. C. Dragescu*. 20. „*Douē cālen-dare*“, de *Simionū Manguia* pe 1882—1883.

In numele senatului scol. confes. din *Șomcuta-mare* și alū acelora, cari se vor adāpa cu nectarulū sciinței din aceste opșōre, subscrisulū m'ī inuei permiisiune și pe acēstā cale a esprima d-lui donatorū mulțamita nōstrā profundā pentru prețiosulū darū, asigurāndū-lū, cā prin acēstā

faptā a d-sale a contribuitū in modū desultū de insemnatū la inlesnirea cultivārei naționale a poporului romānū din aceste părți ale Romāniei, espusū atātū de tare șovinistulū curențū de maghiarizare, ce astādi preocupā spiritele multora intr'unū modū fără de pāreche.

Tot-odatā constatezū cu plăcere, cā biblioteca nōstrā dispune deja de opurī alese, in numere de peste 200 esemplare, inre cari și „opurile complete“ ale marlei nostru bardū naționalū *Vas. Alexandri*, și cā cetirea cărților din bibliotecā a luatū unū avēntū fōrte imbucurātōrū nu numai din partea docențilorū și a altorū cārțurarī din jurū, ci și din partea adulților și poporului din locū, lātīndū-se astfelū gustulū de cetire inre poporulū țeranū, ceea-ce trebeue sē ne fiā de pōintā a o efeitui prin tōte părțile locuite de Romāni.

Cine pōte, binevoiescā a ne mai trimite orī ce felū de scrieri și publicațiuni, mai ales de celea menite pentru poporū, cāci numai sprijiniți din partea On. publicū romānū vomū putē ajunge scopulū ce ni-amū propusū, adecā: de a inștiința in acēstū centru romānescū o bibliotecā menitā de a lāți gustulū de cetire inre poporulū nostru, inlesnindū astfelū și modulū de perfecționare și inaintarea pe calea progresului nu numai a poporului romānū, ci și a docențilorū cu cele mai modeste mijlōce relative la datorințele ce le au.

Șomcuta-mare (*Nagy-Somkut*), 25 Iulie 1889. *Elia Popū, invēțatorū.*

„ALBINA“ institutū de creditū și de economii. Filiala Brașovū.

Conspectulū operațiunilor de cassā in luna Iuliu 1889.

Intrate:

Numerarū cu 30 Iuniu 1889 fl.	14,409.31
Depunerī spre fructificare	185,517.20
Cambii rēscumpērate	122,491.99
Conturi curențe	106,346.22
Imprumuturi pe produse	14,183.21
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	1,629.88
Monetā	2,510.26
Interese și provisiuni	6,458.60
Comisiuni	162.58
Diverse	64,632.51
	fl. 518,341.76

Eșite:

Depunerī spre fructificare fl.	93,926.34
Cambii escomptate	149,366.85
Conturi curențe	117,843.81
Imprumuturi pe produse	8,528.05
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	12,288.20
Monetā	10,003.51
Interese și provisiuni	1,668.37
Comisiuni	1,731.87
Diverse	116,856.01
Spese și salare	954.66
Numerarū cu 31 Iuliu 1889	5174.09
	fl. 518,341.76

V. Bologa, m. p. N. P. Petrescu m. p. dirigentū. adjunctū.

V. Gămulea, m. p. comptabilū.

Telegramā part. a „Gaz. Trans.“

Procesulū „Luminătorului.“

Aradū, 31 Iulie, 4 ore 10 min. *)

Acusatulū *Ioanū V. Barcianu* a fostū achitatū de juriu cu maioritate de 2 voturi. Apēratorulū *Brediceanu* și acusatulū vorbirā bine și cu efectū. Dupā publicarea verdictului, publiculū numerosū a făcutū ovațiuni juratilorū și judecatorilorū.

DIVERSE.

O statisticā interesantā. Parisulū cu 2,327,213 locuitori are unū venitū anualū de 267.171,263 franci; *Berlinulū* cu 1,252,470 locuitori, 55.170,455 fr.; *Petersburgulū* cu 861,353 loc., 16.222,940 franci; *Viena* cu 738,849 loc., 43.273,024 franci; *B.-Pesta* cu 400,000 loc., 27.475,959 franci. Se vine dare directā de capū in Parisū 12.15 franci, indirectā 65.53, cu totulū 77.68; — in *Berlinū* directā 25.90, indirectā 0.71, totalū 26.61; — in *Peters-*

*) Acēstā telegramā, cu tōte cā s'a datū de cu vreme, ni-a sositū 4 ore mai tārdu. Nu ințelegemū acēstā ințētare, care a fostū cu atātū mai regretabilā, cu cātū n'amū mai pututū publica telegrama in numērulū trecutū. — Red.

burgū directā 13.03, indirectā 1.48, la olaltā 14.51; — in *Viena* directā 36.11, indirectā 5.99, la olaltā 42.10; — in *B.-Pesta* directā 15.11, indirectā 15.92, cu totulū 31.03. Din tabela acēsta se vede, cā darea cea mai micā este in *Berlinū*, mai departe cā in *Parisū*, pe cānd darea directā este fōrte micā, cea indirectā este relativū fōrte mare. — *Parisulū* cheltuesce pe anū pentru școle franci 21.609,121, pentru *instituițiuni publice* fr. 1.873,935, pentru *spitaluri* franci 19.737,129; *Berlinulū* pentru școle fr. 11.687,818, pentru *instituițiuni publice* fr. 7.214,014, pentru *spitaluri*, fr. 2.438,329; *Petersburgulū* pentru școle 1.075,691 fr., *instituițiuni publice* 949,317 fr., *spitaluri* 737,542 fr.; *Viena*, școle 7.503,496 fr., *instit. publice* 6.236,643, *spitaluri* 891,112 fr.; *B.-Pesta*, școle 2.073,934 fr., *instit. publice* 596,255 fr., *spitaluri* 138,220 franci. Tōte datele acēstea suntū din 1884, suntū inse destulū de caracteristice.

Necrologū.

Erī amū primitū urmātoreea tristā impārțāșire:

Cu adēncā durere se aduce la cunoștința tuturorū consāngenilorū, amicilorū și cunoscutilorū, cā

Georgiu Bārsanū,

licențiatū in sciințele comerciale și secretarū la creditulū agricolū de *Ilfovū* in *Bucuresci*, dupā unū morbū greu impārțāșitū cu s. taine ale muribundilorū, a inecatū din viață Lunī in 17/29 Iuliu a. c. in alū 27-lea anū alū etāții, dāndū-și nobilulū sufletū in mânăii Creatorului.

Rēmāșițele pāmēntescē se vorū as-truca in 30 Iuliu st. n. a. c. la 5 ore p. m. in cimitiriulū romānū din locū.

Fiā-i țērēna ușorā și memoria binecuvēntatā!

Făgărășū, in 29 Iuliu 1889.

Laura Valeria Bārsanū nāsc. *Alutanū*, cu soțiā. *Nicolau Cosgaria*, cāpitanū in pensiune cu soțiā *Carolīna*, ca pārinți. *Mateiu Bārsanū*, cāpit. in pens. ca frate, in numele consāngenilorū.

Tinērulū *Gerge Bārsanū* și-a făcutū studiile in *Anvers* (Belgia) ca stipendistū alū societății „*Transilvania*“ din *Bucuresci*, a fostū apoi profesorū unū anū de dīle la școlā comercialā din *Brașovū*, de unde a trecutū in *Romānia*. Rēposatulū era și sublocotenentū in reserva armatei c. r. austro-ungare. Primescā multū inristatā'i familiā sincerile nōstre condolențe!

Cursulū pieței Brașovū

din 30 Iulie st. n. 1889.

Bancnote romānescē	Cump.	9.45	Vēnd.	9.48
Argintū romānescū	„	9.38	„	9.42
Napoleon-d'orī	„	9.50	„	9.53
Lire turcescē	„	10.70	„	10.75
Imperial	„	9.79	„	9.75
Galbinī	„	5.60	„	5.61
Scriș. fonc. „Albina“ 6 ^o / ₁₀	„	102.—	„	—
„ „ 5 ^o / ₁₀	„	98.59	„	99.—
Ruble rusescē	„	122.50	„	123.50
Discontulū	„	6 ¹ / ₂ —8 ^o / ₁₀	pe anū.	—

Cursulū bursē de Viena

din 30 Iulie st. n. 1889.

Renta de aurū 4 ^o / ₁₀	- - - - -	100.20
Renta de hārtiā 5 ^o / ₁₀	- - - - -	94.75
Imprumutulū dārilorū ferate ungare	- - - - -	—
Amortisarea dātoriei cāilorū ferate de ostū ungare (1-ma emisiune)	- - - - -	100.—
Amortisarea dātoriei cāilorū ferate de ostū ungare (2-a emisiune)	- - - - -	—
Amortisarea dātoriei cāilorū ferate de ostū ungare (3-a emisiune)	- - - - -	112.50
Bonuri rurale ungare	- - - - -	104.80
Bonuri cu clasa de sortare	- - - - -	104.80
Bonuri rurale Banatū-Timișū	- - - - -	104.80
Bonuri cu cl. de sortare	- - - - -	104.80
Bonuri rurale transilvane	- - - - -	104.80
Bonuri croato-slavone	- - - - -	105.—
Despāgubirea pentru dijma de vinū ungurescū	- - - - -	99.75
Imprumutulū cu premiulū ungurescū	- - - - -	140.75
Losurilē pentru regularea Tisei și Seghedinului	- - - - -	127.40
Renta de hārtiā austriacā	- - - - -	83.85
Renta de argintū austriacā	- - - - -	84.80
Renta de aurū austriacā	- - - - -	109.85
Losuri din 1860	- - - - -	139.—
Acțiunile băncei austro-ungare	- - - - -	907.—
Acțiunile băncei de creditū ungar.	- - - - -	318.25
Acțiunile băncei de creditū austr.	- - - - -	306.25
Galbenī impērātescē	- - - - -	5.66
Napoleon-d'orī	- - - - -	9.52 ¹ / ₂
Mārei 100 imp. germane	- - - - -	58.65
Londra 10 Livressterlinge	- - - - -	119.90

Editorū și Redactorū responsabilū: **Dr. Aurel Mureșianu.**

